

Mentin papers i cantin barbes

No em puc explicar la desconfiança que mostra la justícia envers els aparells audiovisuals. És del coneixement públic que no són admesos com a prova els enregistraments fets amb magnetòfons. M'agradaria de saber per què. ¿Potser perquè poden ésser manipulats? Una reprovació per aquest motiu no acabaria de resultar prou convincent, ja que la història ha demostrat que tot pot ésser manipulat: acusadors i acusats, jutges, agents de l'ordre i del desordre, mitjans de comunicació... La rècula d'etcèteres seria molt llarga.

Ara que ens trobem en ple predomini del vídeo, quan qualsevol succés, per estrany que sembli, no pot evitar la presència d'aficionats amb càmeres que l'enregistren -imatge i so- costa de creure que les cintes obtingudes siguin rebutjades pels tribunals; i que, en canvi, la figura del testimoni humà -que com a tal (vull dir humà) s'exposa en la

fragilitat, sol tenir un preu, en diners o en pors, o un cost en errors motivats a vegades per simpaties o antipaties- sigui tinguda en compte per l'aparell judicial. Almenys, els testimonis són convocats i escoltats i un bon home de lleis en fa el que vol.

Hi ha casos, com els partits de futbol, que desperten una gran passió i ja han ocasionat desgràcies memorables, en els quals les decisions depenen d'una sola persona, l'àrbitre. Això, en plena era de la televisió, és fatal, perquè milers i a vegades milions de telespectadors poden veure repetida, avant i enrere, a càmera

ràpida o lenta, qualsevol jugada polèmica. Quan l'error queda clar, semblaria lògic de rectificar-lo, encara que fos després del partit.

La *moviola* "hi veu més". El senyor Martínez Navarrete, que va arbitrar el partit entre el FC Barcelona i el Deportivo de la Corunya, digué que hauria volgut que "se l'empassés la terra" en veure repetida, per mitjà de la TV, l'acció que el va moure a assenyalar una pena màxima. En un gest de desesperació, es va agafar la cara amb les mans i confessà que s'havia equivocat.

En canvi, la *moviola* fou implacablement veraç. ¿No seria bo de concedir-li, en camps de joc i en tribunals, una mica més de crèdit i d'autoritat?

Pere Calders